

La sistemàtica oposició del PP

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, Editorial, 22.05.10

Així que es va acabar la conferència de premsa en què les dues vicepresidentes del Govern van presentar el pla d'ajust que acabava de ser aprovat al Consell de Ministres, sense ni un moment de respir, el portaveu d'Economia del Partit Popular, Cristóbal Montoro, va saltar al ring per desqualificar les mesures per «improvisades, injustes i ineficaces» i per anunciar que no recolzarien dues de les més importants: la rebaixa del sou dels funcionaris i la congelació de les pensions (excepte les mínimes). Mariano Rajoy va insistir ahir en el mateix i va qualificar el pla d'ajust de «patacada al feble».

És a dir, després de mesos demanant al Govern que prenguéss mesures, el PP es converteix ara en el defensor dels febles i, amb un antizapaterisme pavlovià, es nega a recolzar el que probablement hauria fet si governés.

Rajoy té tot el dret, i fins i tot el deure, d'acusar Zapatero de rectificar i de denunciar, com va fer, «la degradació i el travestisme» del president del Govern. Però el que no pot fer és demagògia i rebutjar per sistema mesures necessàries i inevitables per assegurar la solvència de l'Estat i protegir el deute espanyol dels atacs especulatiu. Encara que la culpa de la gravetat de la situació fos del Govern, que no ho és totalment, seria irresponsable jugar a l'oposició permanent per obtenir rèdits electorals.

La idea que Rajoy té de la Unió Europea es conté en una de les frases que va pronunciar ahir a Còrdova. Va dir que les mesures de Zapatero contra el dèficit han convertit Espanya «en un protectorat d'Europa»,

oblidant que el pla d'ajust s'ha acordat amb el suport de la Unió Europea –governada en la majoria dels seus membres per partits germans del de Rajoy– i obviant que els grans països d'Europa, amb governs de dretes, estan adoptant mesures similars.

La recepta del PP per sortir de la crisi es basa en tres pilars: creació d'ocupació, reducció del dèficit i iniciar reformes. Per fomentar l'activitat i l'ocupació, el PP insisteix a abaixar impostos –que ningú a Europa, ni Angela Merkel, practica–; per reduir el dèficit no en té prou de suprimir ministeris, organismes administratius, alts càrrecs i subvencions, i les reformes es redueixen a la fiscal –sense concretar– i a la laboral, que tampoc ha estat explicada. No sembla que la credibilitat de la proposta del PP superi la que pugui tenir el pla del Govern.